

lighed til den anden, og det ønsker jeg ikke. Denne Sag maatte kunne ordnes tilfredsstillende ved, at man stillede Befolkningen frit i den Henseende, saaledes at den fik Lov til at vælge, under hvilken Form den ønsker at indgaa Ægteskab, og jeg synes, det kan være Staten ligegyldigt, enten det er en kirkelig eller en borgerlig Embedsmand, der forretter denne Akt. Staten har ingen som helst Ret til at paa- tvinge Folk en bestemt Ordning i den Henseende. Naar det bliver stillet frit for den enkelte, paa hvilken Maade han vil have denne alvorlige Handling foretaget, mener jeg ikke, man kan forlange mere, og naar det saa ogsaa bliver stillet frit, hvilken Præst eller borgerlig Embedsmand man ønsker dertil, vil der, saa vidt jeg kan skønne, ikke kunne indtræffe noget som helst Tilfælde, hvor denne Sag vil kunne vække Modstand eller være til nogen Gene for nogen. Naar jeg derfor, i Modsætning til det ærede Medlem fra Nørresundby, der ellers er min Meningsfælle, maa fra- raade at fremsætte et saadant Lovforslag, er det væsentlig med Henblik paa, at man skal undgaa, hvad der kan bidrage til at vække den kirkepolitiske Kamp her i Lan- det, som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) bebudede.

Der har ogsaa i disse Dage været talt en hel Del om Udnævnelsen af den nye For- stander paa Skaarup Seminarium. Jeg maa gøre nogle ganske enkelte Bemærk- ninger i den Anledning. Jeg kender kun det ærede Medlem, som er udnævnt til denne Post, rent personligt fra hans Gøren og Væren i dette Ting og har altsaa ingen Mening om, hvilket hans kirkelige Stand- punkt er, men efter hvad der er oplyst, og hvoraf adskilligt ogsaa er fremkommet i Bladene, skulde den nye Forstander staa i et Modsætningsforhold til Kristendommen og til Kirken her i Landet. Hvis det er Tilfældet, hvad jeg altsaa ikke ved noget om og derfor heller ikke kan fælde nogen Dom over, maa jeg alvorligt beklage, at denne Udnævnelse har fundet Sted. Der er blevet talt adskilligt fra ærede Med- lemmer om, at vi skulde have Religions- frihed her i Landet, at enhver skulde have Lov til at dyrke sin Gud paa den Maade, som han fandt bedst og rigtigst, og det er jeg fuldstændig enig i, men noget andet er det Forhold, som fremkommer, naar en Mand bliver kaldet til et bestemt Embede. Det kan i et saadant Tilfælde have Be- tydning, hvordan hans religiøse og kirke- lige Forhold er, og det mener jeg, at Lov- givningsmagten og Administrationen er be-

rettigede og forpligtede til at tage Hensyn til. Dette gælder ikke alene overfor Tje- neren i selve Kirken, Præsten. Naar vi, som Grundloven bestemmer her i Landet, har en Folkekirke, der skal være evange- lisk-luthersk, kan man selvfølgelig ikke i Fri- hedens Navn komme og sige: Ja, men paa de Præster, der kaldes til Embede i denne evangelisk-lutherske Folkekirke, maa man ikke lægge noget som helst Baand, de maa have Lov til at have hvilken religiøs Op- fattelse de vil. Det er selvfølgelig et fuldstændigt Misbrug af Friheden paa det Omraade, som hverken kan forenes med Grundlovens Bestemmelser eller Kirkens indre Forhold. Noget lignende, mener jeg, er Tilfældet med Hensyn til vore Semi- narier. Vore Statsseminarier er lige saa lidt som Kirken en fuldstændig borgerlig Institution, som man har sagt. Vi ved, at Seminarierne har til Opgave at uddanne den store Stab af unge Mænd, som skal tage den vanskelige og store Gerning op i vor Folkeskole, og da en af Folkeskolens Opgaver er at undervise og opdrage Bør- nene i kristelig Retning, vil det have en umaadelig stor Betydning ogsaa for Lærer- gerningen, hvordan Forholdet er paa de Anstalter, hvor disse unge Mænd skal ud- dannes til at tage denne store og vigtige Gerning op. Jeg ved nok, at der er for- skellige Meninger ogsaa i forskellige Kredse om, hvordan denne Ordning for Frem- tiden bedst skal være, idet mange mener, at det var bedst, om Kirke og Stat blev skilt fuldstændigt ad og dermed Religions- undervisningen udskilt fra Skolen. Jeg tror nu, at det er et Mindretal af det danske Folk, som er inde paa denne Be- tragningsmaade. Jeg tror, det store Flertal mener, at det er bedst og rigtigst, at det bliver paa dette Omraade, saaledes som det er nu. Naar nu vore Seminarier har den Opgave at uddanne disse unge Mænd til deres vigtige Gerning, og naar de, hvad jo er- kendes af Administrationen og Lovgiv- ningsmagten, er under kirkeligt Tilsyn, saa er det af stor Betydning, at de, der staar i Spidsen for saadanne Anstalter, nærer dyb og inderlig Interesse for Kristendommen og de kirkelige Forhold. Vedkommende Forstanders Syn og Menin- ger vil i høj Grad have Indflydelse paa, hvorledes en saadan Institution ledes og styres, saavel som paa det Arbejde, der udføres af hans Medhjælpere. Det er alt- saa ikke tilstrækkeligt, om denne Mand er i Besiddelse af alle mulige andre Kvalifi- kationer, der fordres til det paagældende